

Vejret. De har i mange Aar ventet paa, at det privilegerede Fiskeri skulde blive afløst. Jeg har den Ære at sidde i Aalegaardskommissionen. Jeg tør saamænd ikke give dem noget bestemt Haab om, at vi er i Stand til at finde en Maade, hvorpaa det kan ske; i hvert Fald er det ikke værd, at man venter paa dette fra Dag til Dag og fra Aar til Aar. Behjertede Mænd derude har imidlertid samlet 100 000 Kr. sammen for at kunne bygge en Havn, og Staten har stillet sig meget velvillig overfor dette Havneprojekt, som er anbefalet af alle Fiskeriautoriteter, i det hele af alle, som forstaaer sig paa Sagen, af alle Embedsmyndigheder og Amsraad o. s. v., og Staten har tilsagt et Bidrag som sædvanlig af Halvdelen af Anlægssummen, der er kalkuleret til 300 000 Kr. De private har altsaa samlet 100 000 Kr. sammen, Hørsholm Kommune har tilskudt 25 000 Kr., og Frederiksborg Amsraad har tilskudt 20 000 Kr. Det bliver i alt 145 000 Kr. eller omtrent Halvdelen af de 300 000 Kr.

Men da Sagen var kommet saa langt frem, fik Vandbygningsvæsenet den fat, og det gjorde den ikke daarliger, men bedre, men tillige dyrere. Vandbygningsvæsenet har forbedret Havneprojektet derved, at det har lavet Planen om til et Øhavneanlæg ude paa større Dybde, saaledes at større Fartøjer kan løbe derind. Ved en saadan Forandring er Havnens Anlægssum kommet op paa 500 000 Kr., men ved denne Forandring vil Havnen tillige kunne tjene som almindelig Havn for Trafikken for den paagældende Egn i Nordsjælland. Der er ingen Tvivl om, at vort Vejvæsen f. Eks. vil tage alle sine Materialer gennem en saadan Havn i Stedet for at faa dem langsommeligt kørt paa Jernbane, og der er ikke Tvivl om, at en stor Del af Nordsjællands Forsyning med Varer fra Sverige og Norge eller fra andre Landsdele vil kunne ske over denne Havn. Derom er alle enige. Men nu er det vanskeligt at faa Havnesagen til at gaa i den hurtige Gænge, som ønskes, medmindre man fra Staten kan faa Tilsagn om endnu 100 000 Kr. Der blev før bevilget Halvdelen af den anslaaede Sum: 300 000 Kr., altsaa 150 000 Kr., men naar Summen nu efter Vandbygningsvæsenets Ordre er forhøjet til 500 000 Kr., dels fordi Havnen bliver bedre, dels fordi Priserne er blevet højere, vil det være nødvendigt, at Staten spæder endnu 100 000 Kr. til.

Det Selskab, som med megen Energi og Dygtighed har paabegyndt Arbejderne

paa Molen for egne, sammensparede Penge, har henvendt sig til Ministeren for offentlige Arbejder om at faa den Koncession, som vil blive fornøden, hvis der skal foretages en Ekspropriation ved Havnen, og det har henvendt sig om at faa det Tilskud, som endnu er nødvendigt. Jeg beder den højtærede Minister om paa det allervarmeste og allerhurtigste at tage sig af denne Sag. Der er her et stort Arbejde, som vil drage Arbejdskraft bort fra København, hvor vi har Overflod af ledige Hænder, og der kan her i Løbet af ganske kort Tid skabes et Foretagende, som kan blive til Glæde, Velstand og Gavn for Fiskerbefolkningen og en hel Mængde andre, som vil søge til denne Havn. Endvidere skal jeg nævne, at naar Havnen anlægges, saaledes som Vandbygningsvæsenet nu har forlangt det, som en Øhavn med lang Mole, vil der opnaas en Kystsikring i meget vidt Omfang, idet der paa den ene Side af Læmolen vil ske en Til-sanding, hvorved Kysten beskyttes mod Afskæring.

Denne Sag er en god Sag, og jeg synes at spore hos mine ærede Kolleger i Tinget, at det vil være dem en Glæde at tage med Velvillie mod Sagen, hvis den maatte komme frem her i Tinget. Jeg vil ogsaa bede den ærede Minister om at tage velvilligt og hurtigt paa det indgivne Andragende.

H. C. Hansen: Først skal jeg tillade mig at gøre nogle Betragtninger gældende overfor det ærede 15de Medlem for Hovedstaden (Laurits Jensen), som rettede en Forespørgsel til den højtærede Finansminister om hans Stilling til Spørgsmaalet om Beskatning af, som han udtrykte det, vore Andelsforeninger, Brugs- og Produktionsforeninger, altsaa et gennemført Beskatningssystem overfor vort Andelsvæsen. Disse Institutioner har, navnlig for det mindre Landbrugs Vedkommende, været os til uvurderlig Nytte. Hvis vi tænker os, hvorledes vi vilde have været stillede, hvis Landbrugsproduktionen havde været underkastet private: at vi havde haft private Mejerier, private Slagterier og privat Eksport, vil man sikkert indse, at vi ikke vilde have opnaaet de Resultater, som vi nu har naaet. Det har været en Betingelse for vort gode Renommé i Udlandet, at vi havde Haand i Hanke med, hvorledes vore Produkter blev bearbejdet, forsendt og afsat, navnlig afsat, i den mest fordelagtige Stand og saa hurtigt som muligt. Det er kommet mig for Øre, at med den